

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของโลกมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยอย่างเห็นได้ชัด ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงทางด้านชีวิตความเป็นอยู่ เศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรม แต่สิ่งหนึ่งที่เปลี่ยนแปลงไปมาก คือ บทบาทของภาษาไทย เพราะแต่เดิมภาษาไทยมีฐานะเป็นภาษาประจำชาติ เป็นภาษาราชการ มีหน้าที่และบทบาทในการใช้สื่อสารกันระหว่างชนชาติ แต่ปัจจุบันนี้ฐานะและบทบาทของภาษาไทยเปลี่ยนไป เพราะมีชาวต่างชาติสนใจเรียนภาษาไทยอย่างจริงจังและเป็นทางการมากขึ้น ซึ่งชาวต่างชาติที่สนใจเรียนภาษาไทยไม่ได้จำกัดเพียงแค่ชาวตะวันตก แต่มีชาวตะวันออกและประเทศเพื่อนบ้านของไทยจำนวนไม่น้อยที่ให้ความสนใจเรียนภาษาไทยกันมากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งปัจจัยสำคัญที่ทำให้บทบาทของภาษาไทยเปลี่ยนแปลงไปสู่ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ได้แก่ การเมืองระหว่างประเทศ และเศรษฐกิจทั้งระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับประเทศ เศรษฐกิจทุนนิยมเสรี และระบบเศรษฐกิจตลาดโลกที่มาพร้อมกับอิทธิพลของโลกาภิวัตน์ ซึ่งเป็นสิ่งขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงของโลกผ่านเครือข่ายเศรษฐกิจ บรรษัทนานาชาติ บริษัทท้องถิ่น ซึ่งมุ่งขยายตลาดการค้าเพื่อผลกำไรสูงสุด เป้าหมายหนึ่งของตลาดการค้า ตลาดการลงทุน และแหล่งอุตสาหกรรม คือ ประเทศไทยส่งผลให้บทบาทของภาษาไทยเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งจากการคาดการณ์ของนักวิชาการ นักเศรษฐศาสตร์ และนักธุรกิจของโลกได้คาดการณ์ว่าเศรษฐกิจเอเชียจะเติบโต ขยายตัว และมีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจโลกแทนที่เศรษฐกิจของตะวันตก ทำให้นักธุรกิจชาวต่างชาติเพื่อนบ้าน ไม่ว่าจะเป็นจีน ญี่ปุ่น สิงคโปร์ ฯลฯ ต่างก็เข้ามาลงทุนในไทยซึ่งนักธุรกิจเหล่านี้ต่างมีความจำเป็นที่จะต้องเรียนภาษาไทย จนก่อให้เกิดการผลักดันให้เปิดสอนภาษาไทยเพื่อชาวต่างชาติ และเนื่องมาจากการที่มีชาวต่างชาติได้มาประกอบธุรกิจ ทำงานที่ประเทศไทย จึงทำให้ชาวต่างชาติหลายคนได้มีสมรสกับคนไทย และมีครอบครัวอยู่ที่ประเทศไทยรวมไปถึงการที่ปัจจุบันนี้มีการขยายตัวอย่างรวดเร็วของโรงเรียนนานาชาติ ซึ่งนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนนานาชาติจำเป็นต้องเรียนภาษาไทย ดังนั้นจึงได้มีการจัดทำหลักสูตรภาษาไทยเพื่อชาวต่างชาติขึ้น ทั้งในมหาวิทยาลัย

สถาบันภาษา และโรงเรียนสอนภาษา เพื่อรองรับความต้องการของชาวต่างชาติที่เพิ่มมากขึ้นด้วย สำหรับหลักสูตรการสอนวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติของศูนย์จุดประกายภาษา จังหวัดเชียงใหม่ เป็นหลักสูตรที่ทางสถาบันจัดทำขึ้น โดยมีจุดประสงค์หลัก คือ ให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับการนำทักษะภาษาไทยไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ สามารถใช้ภาษาไทยในการสื่อสารในบริบทสังคม และวัฒนธรรมไทยได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งสามารถนำความรู้พื้นฐานไปใช้ในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา และทำงานในประเทศไทยได้

ในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อสนองความต้องการดังกล่าว ได้นำเอาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 27 วรรคสองมาเป็นแนวคิดในการดำเนินการ คือ ให้สถานศึกษามีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ โดยศูนย์จุดประกายภาษา จังหวัดเชียงใหม่ ได้ใช้แนวทางของหลักสูตรแกนกลางมาจัดทำสาระของหลักสูตรภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ เพื่อให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพชุมชน สังคม และท้องถิ่นของสถาบัน ตามความเหมาะสมของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้นได้อย่างมีคุณภาพ ซึ่งในการบริหารหลักสูตร (Curriculum Administration) ย่อมมีความเกี่ยวข้องกับบุคคลหลายฝ่าย และต้องอาศัยองค์ประกอบต่างๆมาช่วยในการบริหารกิจกรรมต่างๆภายในโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุง พัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด โดยการพัฒนาหลักสูตร ส่งเสริม สนับสนุน และกำกับดูแลคุณภาพการใช้หลักสูตร ซึ่งผู้บริหารสถาบันมีบทบาทสำคัญมากในการวางนโยบายแนวปฏิบัติ เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถนำหลักสูตรไปใช้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ เช่นเดียวกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2546, หน้า 15) ที่กล่าวว่า การบริหารจัดการหลักสูตรของสถานศึกษาจะมีประสิทธิภาพได้นั้น ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ ทราบบทบาท หน้าที่ ภารกิจ และแนวทางปฏิบัติ โดยผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องจัดให้มีแผนพัฒนาสถานศึกษา เพื่อใช้ในการดำเนินการจัดการศึกษา และเป็นผู้ดำเนินการจัดทำหลักสูตร อีกทั้งยังต้องร่วมประสานกับบุคลากรทุกฝ่าย เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน จัดให้มีการประชาสัมพันธ์หลักสูตร สนับสนุนสภาพแวดล้อมต่อการเรียนรู้ สนับสนุนบุคลากรให้ได้รับความรู้ และความสามารถในการจัดทำหลักสูตร รวมทั้งพัฒนาบุคลากรให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ จัดให้มีการนิเทศภายใน เพื่อนิเทศ กำกับ ติดตามการใช้หลักสูตรอย่างเป็นระบบ มีการประเมินการนำหลักสูตรไปใช้ เพื่อปรับปรุงเนื้อหาสาระของหลักสูตรให้ทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ชุมชน และท้องถิ่น ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหาร ครูผู้สอน มีแนวทางในการดำเนินงานพัฒนาหลักสูตร การบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการส่งเสริม ดูแลในด้านคุณภาพการจัดการศึกษาให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

ของหลักสูตร ในขณะที่สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551, หน้า 1) ได้กล่าวว่า สถานศึกษามีทางเลือกหลายวิธีในการบริหารหลักสูตร ซึ่งผู้ศึกษาได้เลือกใช้นโยบายการบริหารหลักสูตรไว้ 4 ด้าน คือ

1. การเตรียมบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร
2. การแปลงหลักสูตรการเรียนการสอน
3. การจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศการเรียนรู้
4. การนิเทศและติดตามผล

สำหรับการพัฒนาหลักสูตรวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติของศูนย์จุดประกายภาษา จังหวัดเชียงใหม่ เป็นการนำเอาสภาพสังคมไทยมาใช้ในการจัดการศึกษา และการพัฒนาหลักสูตร ก็ได้รับความร่วมมือจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ทั้งครูผู้สอน ผู้เรียน และผู้ปกครอง จนสำเร็จ และนำไปใช้ในปีการศึกษา 2552 อีกทั้งยังได้มีการบริหารหลักสูตรสถาบัน โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย โดยเฉพาะผู้เรียน และผู้ปกครองชาวต่างชาติ โดยการสร้างระบบประกันคุณภาพภายใน เพื่อสร้างความเชื่อมั่น และความมั่นใจให้กับผู้เรียนว่าจะสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ มีทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง รวมทั้ง ผู้รับใบอนุญาตของศูนย์จุดประกายภาษา จังหวัดเชียงใหม่ ก็ได้ให้ความสำคัญกับการบริหารหลักสูตร เพราะถือว่าการบริหารหลักสูตรเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารงานวิชาการ ดังที่ รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550, หน้า 41) กล่าวว่า หลักสูตรเป็นข้อกำหนดและแนวทางในการจัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ และนำไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพสังคมและประเทศชาติ สำหรับการพัฒนาหลักสูตร เป็นกระบวนการของการตัดสินใจ หาทางเลือกในการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสม เพื่อปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนและสถานศึกษา

และเมื่อพิจารณาถึงการดำเนินงานเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติของศูนย์จุดประกายภาษา จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าศูนย์มีการจัดการศึกษาภาษาไทยเพื่อชาวต่างชาติ ในระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง การจัดการศึกษาที่ผ่านมาประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง คือ สามารถพัฒนาผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้ แต่ยังไม่เป็นที่น่าพอใจของผู้เรียน โดยเฉพาะในส่วนของผู้ปกครองที่ต้องการให้ผู้เรียนมีทักษะในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนที่ดียิ่งขึ้น ดังนั้นความต้องการของผู้เรียนจึงถูกนำมาเป็นวิสัยทัศน์ (Vision) พันธกิจ (Mission) เพื่อกำหนดเป้าหมายการบริหารหลักสูตรของศูนย์จุดประกายภาษา จังหวัดเชียงใหม่ ในขณะที่หลักสูตรของศูนย์จุดประกายภาษา (2552, หน้า 15) มีการพัฒนาหลักสูตรวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติของสถาบัน ซึ่งการบริหารหลักสูตรที่กล่าวมาแล้วข้างต้นได้ดำเนินการนำหลักสูตรไป

ใช้ร่วม 3 ปีการศึกษาแล้ว และที่ผ่านมาศูนย์จุดประกายภาษา จังหวัดเชียงใหม่ ได้พบกับปัญหา
มากมายในการใช้หลักสูตร เช่น

1. ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดทำหลักสูตร
2. การวัดและประเมินผลไม่สะท้อนมาตรฐาน และไม่ตรงกับสภาพความเป็นจริง
3. เอกสารหลักสูตรไม่ชัดเจน และไม่เหมาะกับบริบทของสถาบัน
4. ผู้บริหาร และครูผู้สอน ยังขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารหลักสูตร
5. ครูผู้สอนยังไม่มี ความเข้าใจในกระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ ซึ่ง

สอดคล้องกับผลการวิจัยการใช้หลักสูตรขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของสำนักวิชาการและ
มาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ (2551,
หน้า 1) พบว่า ปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 คือ ความไม่ชัดเจน
ของหลักสูตร กระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ การวัดและประเมินผลแต่ไม่สะท้อน
มาตรฐาน และมีปัญหาในการจัดทำเอกสารหลักฐานทางการศึกษาและการเทียบโอนผลการเรียน

จากสภาพปัญหาข้างต้นนี้ ผู้ศึกษาจึงได้ศึกษาสภาพปัญหาการบริหารหลักสูตร ความ
ต้องการของผู้เรียนชาวต่างชาติ และแนวทางการบริหารหลักสูตรวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ
ของศูนย์จุดประกายภาษา ว่าเป็นอย่างไร ซึ่งผลของการศึกษาคั้งนี้จะเป็นแนวทางให้
ศูนย์จุดประกายภาษา จังหวัดเชียงใหม่ นำไปใช้ในการบริหารหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพและ
ประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารหลักสูตรวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติของ
ศูนย์จุดประกายภาษา จังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาความต้องการของผู้เรียนชาวต่างชาติที่เรียนวิชาภาษาไทยสำหรับ
ชาวต่างชาติที่ศูนย์จุดประกายภาษา จังหวัดเชียงใหม่
3. เพื่อเสนอแนวทางการบริหารหลักสูตรวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติของ
ศูนย์จุดประกายภาษา จังหวัดเชียงใหม่

ขอบเขตของการศึกษา

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้แบ่งออกเป็นขั้นตอน ประกอบด้วย

1. ขั้นตอนการศึกษาสภาพปัญหาการบริหารหลักสูตรวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติของ ศูนย์จุดประกายภาษา จังหวัดเชียงใหม่ คือ ผู้รับใบอนุญาต ครูผู้สอน และผู้ปกครองที่สอนภาษาไทยรูปแบบ Home School

2. ขั้นตอนการศึกษาความต้องการของผู้เรียนชาวต่างชาติที่เรียนวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติของศูนย์จุดประกายภาษา จังหวัดเชียงใหม่ คือ ผู้เรียนชาวต่างชาติ

3. ขั้นตอนศึกษาแนวทางการบริหารหลักสูตรวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติของศูนย์จุดประกายภาษา จังหวัดเชียงใหม่ คือ ผู้รับใบอนุญาต ครูผู้สอน ศึกษานิเทศก์ ผู้ทรงคุณวุฒิ (จากสถานศึกษาระดับต่างๆ) ประชากรทั้งหมดในการศึกษาครั้งนี้ใช้ในปี 2555 จำนวน 76 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้ มุ่งศึกษาแนวทางการบริหารหลักสูตรวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติของศูนย์จุดประกายภาษา โดยปรับมาจากขอบเขตการบริหารหลักสูตร ของวิชัย วงษ์ใหญ่ (2521, หน้า 140-141)

1. ด้านการวางแผนหลักสูตร แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน คือ การสร้างหลักสูตร การวางแผนการนำหลักสูตรไปใช้ การประชาสัมพันธ์หลักสูตร และการจัดระบบข้อมูลเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร

2. ด้านการสนับสนุนการใช้หลักสูตร แบ่งเป็น 5 ขั้นตอน คือ การเตรียมความพร้อมผู้สอนและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร การแปลงหลักสูตรสู่การเรียนการสอน การทำแผนการสอน การส่งเสริมสภาพแวดล้อมและบรรยากาศการเรียนรู้ และการจัดประสบการณ์เพื่อตอบสนองหลักสูตร

3. ด้านการตรวจสอบคุณภาพการใช้หลักสูตร แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ การนิเทศ กำกับดูแลการใช้หลักสูตร การประเมินตนเองที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร และการวางแผนการประเมินการใช้หลักสูตรสถาบัน

ข้อตกลงเบื้องต้น

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาเก็บข้อมูลในช่วงปี พ.ศ. 2555 ในขณะที่ชื่อของสถาบันยังเป็นชื่อศูนย์จุดประกายภาษา จังหวัดเชียงใหม่

นิยามศัพท์เฉพาะ

การบริหารหลักสูตร หมายถึง การวางแผนหลักสูตร การสนับสนุนการใช้หลักสูตร และการตรวจสอบคุณภาพการใช้หลักสูตร เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

1. การวางแผนหลักสูตร แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน คือ

1.1 การสร้างหลักสูตร ประกอบด้วย ผู้รับใบอนุญาตจะต้องเตรียมครูผู้สอนที่มีความเกี่ยวข้องกับการสร้างหลักสูตร ให้ร่วมกันสร้างหลักสูตร

1.2 การวางแผนการนำหลักสูตรไปใช้ ประกอบด้วย ผู้รับใบอนุญาตและครูผู้สอนร่วมกันจัดสรรเวลาในการร่วมคิดวางแผนการนำหลักสูตรไปใช้

1.3 การประชาสัมพันธ์หลักสูตร ประกอบด้วย ครูผู้สอนมีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้กับผู้ปกครอง เพื่อให้ผู้ปกครองเกิดความเข้าใจในการเปลี่ยนแปลงอย่างไรในการเรียนรู้หลักสูตรใหม่

1.4 การจัดระบบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร ประกอบด้วย ผู้รับใบอนุญาต ให้การสนับสนุนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการใช้หลักสูตรให้มีการจัดทำข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อใช้ในการนำหลักสูตรไปใช้

2. การสนับสนุนการใช้หลักสูตร แบ่งเป็น 5 ขั้นตอน คือ

2.1 การเตรียมความพร้อมผู้สอนและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร ประกอบด้วย ผู้รับใบอนุญาต จัดให้มีการอบรมในรูปแบบการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อให้ครูผู้สอนได้ศึกษาถึงปัญหาของหลักสูตรไปปรับใช้ในห้องเรียน กำหนดการสอน ประมวลการสอน การเลือกและจัดประสบการณ์เรียน และทดลองเพื่อปรับปรุงแก้ไขหลังจากประชุมเชิงปฏิบัติการ

2.2 การแปลงหลักสูตรสู่การเรียนการสอน ประกอบด้วย การกำหนดรายละเอียดของหลักสูตรให้ออกมาในรูปแบบเอกสาร เช่น ประมวลการสอน โครงการสอน แผนการสอน คู่มือการสอน หรือบันทึกการสอน ให้ครูผู้สอนได้ใช้เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายของหลักสูตรการเรียน

2.3 การทำแผนการสอน ประกอบด้วย ครูผู้สอนต้องจัดทำแผนการสอน โดยกำหนดกิจกรรมและเวลาเรียนอย่างชัดเจน

2.4 การส่งเสริมสภาพแวดล้อมและบรรยากาศการเรียนรู้ ประกอบด้วย ผู้รับใบอนุญาต ให้การส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนจัดสภาพแวดล้อม และบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนเป็นสำคัญ ทั้งสภาพแวดล้อมภายใน และภายนอกห้องเรียนให้แก่ผู้เรียน

2.5 การจัดประสบการณ์เพื่อตอบสนองหลักสูตร ประกอบด้วย ครูผู้สอนมีการเลือกจัดประสบการณ์เรียน และทดลองใช้กับผู้เรียน เช่น การใช้สื่อทัศนวัสดุต่างๆ การใช้แบบฝึกหัด การใช้กิจกรรม การสอนเป็นรายบุคคล การเรียนด้วยตนเอง เป็นต้น

3. การตรวจสอบคุณภาพการใช้หลักสูตร แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ

3.1 การนิเทศกำกับดูแลการใช้หลักสูตร ประกอบด้วย ผู้นิเทศ และครูผู้สอน ร่วมกัน กำหนดความต้องการในการนิเทศกำกับดูแลการใช้หลักสูตร เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในการใช้หลักสูตร และไม่เกิดผลกระทบต่อคุณภาพของผู้เรียน

3.2 การประเมินตนเองที่เกี่ยวกับการใช้หลักสูตร ประกอบด้วย ครูผู้สอนติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลว่าก่อนใช้หลักสูตร และหลังได้หลักสูตร มีความแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด ถ้าผลการประเมินออกมาตามเป้าหมาย ก็สามารถนำหลักสูตรมาใช้ในครั้งต่อไป แต่ถ้าผลการประเมินออกมาไม่ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ครูผู้สอน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการใช้หลักสูตรก็ต้องวิเคราะห์หาสาเหตุ เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้มีประสิทธิภาพ

3.3 การวางแผนการประเมินการใช้หลักสูตรสถาบัน ผู้รับใบอนุญาต ครูผู้สอน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการประเมินการใช้หลักสูตรต้องร่วมกันวางแผนว่า ผลการประเมินเป็นที่ยอมรับกันหรือไม่ ส่วนใดของหลักสูตรที่จำเป็นต้องมีการประเมินโดยเฉพาะหรือไม่ และต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาส่วนใดหรือไม่

ความต้องการของผู้เรียน หมายถึง ความสนใจ และความคาดหวังในการเรียนภาษาไทยของผู้เรียนต่างชาติ เกี่ยวกับการจัดหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน เทคนิคและวิธีสอน การวัดและประเมินผล และการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน

ศูนย์จุดประกายภาษา จังหวัดเชียงใหม่ หมายถึง โรงเรียนที่เปิดสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติที่ไว้ชื่อว่า Chiang Mai Inspiration Language Center ซึ่งเป็น โรงเรียนเอกชนนอกระบบตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550

ภาษาไทยเพื่อชาวต่างชาติ หมายถึง หลักสูตรวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ ระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง ที่สอนทักษะในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนของศูนย์จุดประกายภาษา จังหวัดเชียงใหม่

ผู้ทรงคุณวุฒิ หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในการบริหารหลักสูตรวิชาภาษาไทยเพื่อชาวต่างชาติ ในระดับมหาวิทยาลัย ได้แก่ อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (ผู้เขียนหนังสือการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ) โรงเรียน ได้แก่ หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาไทย และสถาบันที่สอนภาษาไทยเพื่อชาวต่างชาติ ได้แก่ ครูผู้สอนในสถาบันอื่น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการศึกษาในครั้งนี้สามารถใช้เป็นแนวทางในการบริหารหลักสูตรวิชาภาษาไทย
สำหรับชาวต่างชาติ และนำหลักสูตรนี้ไปปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอน และพัฒนาคุณภาพ
ผู้เรียนให้มีคุณลักษณะตามหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพได้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved